

habere scientiam, vt talia sint improba, & pernicioſa: nec tamen hæc ipſa particulatim noſſe improba. Proinde ita habendo ſcientiam aberrabit: quandoquidem in vniuerſum habet, non etiam particulatim. Non itaque hoc modo fuerit alienum, vt incontinens habendo ſcientiam, mali aliquid agat. Eſt enim ſicut in ebriis, à quibus, cum exceſſit ebrietas, & ad ſeſe redierunt, non excedit ipſis ratio, nec quidem ſcientia, quæ ſub ebrietate delituerat, fueratque proſtrata: deinde ab ebrietate immunis, rursus fit qui prius erat. Ita habet incontinens. Perturbato enim ibi ſuperior enaſit, ratiocinationem rectam facit deliteſcere: ſed ſi vt de ebrietate dicebamus, abſuerit perturbatio, rursus in ſeſe redit. Eſt & quædam alia de incontinente, quæ dubitationem faciebat, oratio, vbi laus incontinentem ſequebatur aliquando, & continentem vituperatio, quod neutiquam euenit. Neque enim continens, aut incontinens, qui ratione falſus eſt, ſed qui recta inſtitutus ratione, qua tam mala, quam bona diſcernit. Incontinens quidem, qui & eiufmodi ratione non perſuaſus eſt: ſed continens: qui perſuaſus, ab ipſis non agitur cupiditatibus. Neque enim cuiuncque videtur patrem cædere, turpe eſſe: ſed qui cædere concupiſcit, & abſinet, is continens eſt. Proinde ſi in iis neque continentia, neque incontinentia, ne quidem laudabilis fuerit incontinentia, vt neque vituperabilis incontinentia, quemadmodum videbatur. Sunt nimirum incontinentiæ varia genera: alias enim morbus attulit: alix cum natura ortum habuere. Verbo natæ ſunt eiufmodi, vt eorum, qui vellunt capillos, & manducant. Quod ſi quiſpiam huic imperet voluptati, non continuo laudabilis eſt: neque vituperabilis, quatenus non imperat, aut non admodum certè. Naturales autem, vt in iudicio conuictum olim aiunt filium quod patrem cæcidiffet, pro defenſione attuliſſe, quod is patrem quoque ſuum cæcidiffet, & abſolutus fuiſſet. Naturale etenim iudicibus fuiſſe erimen viſum eſt. Quod ſi quis à cædenda patre ſe continuerit, non continuo laudabilis. Et ne nos quidem eiufmodi nunc incontinentias, & continentias quarimus, ſed per quas vituperandi ſunt homines ſimpliciter, vel laudandi. Bonorum certè quædam ſunt externa, vt opulencia, dominancia, honor, amicitia, gloria: quædam circa corpus neceſſaria, vt tactus, & guſtus.

A ὁπσιμίμυ ἔχειν, ὅτι τὰ τοιαῦτα φαῦλα καὶ βλαβερά· μὴ μῦθος γάρ, ὅτι ὅτι ταῦτα φαῦλα, ὅτι μέρεσι εἰδέναι. ὡς οὕτως ἔχον τὴν ὁπσιμίμυ ἀμαρτῆσαι, ἔχει γὰρ τὴν κακότητος, τὴν δὲ ὅτι μέρεσι οὐ. οὐδὲν οὖν ἀποπον οὐδὲ ἔτι συμβήσεται ὅτι τὰ ἀκρατοῦς, τὸν ἔχοντα τὴν ὁπσιμίμυ φαῦλον τι περιήσεται. ἐστὶ γὰρ ὅς ὅτι τῶν μεθύοντων. οἱ γὰρ μεθύοντες, ἴσταν ἅπλους ἢ μέθῃ ἀπαλλαγῆναι, πάλιν οἱ αὐτοὶ εἰσὶν· ἵνα ἐξέπτεσθαι αὐτῶν ὁ λόγος, οὐδὲ ἢ ὁπσιμίμυ, ἀλλ' ἐκρηκτικῆς ἕως τῆς μέθης. ἀπαλλαγῆναι δὲ τῆς μέθης, πάλιν οἱ αὐτοὶ εἰσὶν [ἵνα ἐξέπτεσθαι αὐτῶν ὁ λόγος, οὐδὲ ἢ ὁπσιμίμυ]. ὁμοίως ἔχει ὁ ἀκρατὴς πάλιν ὁπσιμίμυ γὰρ τὸ πάθος, ἢ ἡμεῖν ἐποίησε τὸν λογισμόν ὅταν δὲ ἀπαλλαγῆναι τὸ πάθος ὡς ἄσθρ ἢ μέθῃ, πάλιν ὁ αὐτὸς ὅστιν. ἡμῶν δὲ καὶ δῆλός τις λόγος ὅτι τῆς ἀκρασίας ὅς παρέρχεται ἀπορία, ὡς ἐπιμενῆ ποτε τῶ ἀκρατοῦς ἐσθρῶν, καὶ φεκτῶ τῶ ἐγκρατοῦς. οὐ συμβαίνει δὲ τῶτο. οὐ γὰρ ὅστιν οὐτ' ἐγκρατὴς, οὐτ' ἀκρατὴς ὁ τῶ λόγῳ διαφρασεύμενος, δῆλός ὁ λόγον ἔχον ὄρθον, καὶ τούτῳ τὰ φαῦλα ὄντα κήσαν καὶ τὰ καλά. καὶ ἀκρατὴς μὲν, ὁ τῶ τοῦτοῦ λόγῳ ἀπίθανον ἐγκρατὴς δὲ, ὁ παιδόμενος, καὶ μὴ ἕως τῶ ὁπσιμίμυ ἀγρόδος. οὐδὲ γὰρ ὅτι τινι οὐ δοκίμῳ πατέρῳ τύπειν ἀγρόν ἐστὶν, ὁπσιμίμωπ δὲ τύπειν, ὅ τούτου ἀπεχόμενος ἐγκρατὴς ὅστιν. ὡς εἰ μὴ ὅστιν ὅτι τῶ πειούτων μὴτε ἐγκρατεία μὴτε ἀκρασία, οὐδὲ ἀπεπιμενῆ εἶν ἢ ἀκρασία, οὐδὲ φεκτῆ ἢ ἐγκρατεία, ὡς ἄσθρ ἐδοκίμῳ εἰσι δὲ τῶ ἀκρασίῳν ἀγρόν νοσηματικῶν καὶ αἰ τοιαῦται, εἰσι, φύσι. ὅτι νοσηματικῶν μὲν αἰ τοιαῦται, εἰσι, γὰρ πτες οἱ πύλλοντες τείχας διαφρασεύσιν, εἰ οὐ τις ταῦτης τῆς ἡδονῆς κρατεῖ, ἵνα ἐστὶν ἐπιμενῆς, οὐδὲ φεκτῶ μὴ κρατεῖ, ἢ οὐ σφόδρα γὰρ φύσι δὲ, ὅτι ἔχον ποτε ἄσθρ κρινόμενοι ἐν δικαστηρίῳ, ὅτι τὸν πατέρα τύπειν, ἀπολογείσθαι λέγονθ' ὅτι, καὶ γὰρ οὐτ' ἐπιμενῆ πατέρα καὶ ἀποφρασεύειν δὲ. ἐδοκίμῳ γὰρ τῶς δικαστικῆς φιστικῆς ἐστὶν ἢ ἀμαρτῆ. εἰ δὲ τίς τῶ τὸν πατέρα τύπειν κρατοῖν, ἵνα ἐπιμενῆς, οὐ δὴ τὰς τοιαύτας ζητήσιν οὐ ἀκρασίας, οὐδὲ ἐγκρατείας, δῆλός καὶ ἄσθρ φεκτῶ ἀπλῶς καὶ ἐπιμενῆ ληρῶ μεθῶ. ἐστὶ δὲ ἢ ἀγρόδωντῶν μὴ ἐκτός, ὅτι, πλάτος, ἀγρόδ, πηλ, φίλοι, δίδεσθ. τὰ δὲ ἀγαθὰ καὶ ἀσθρ σῶμα. ὅστιν, ὅτι, ἀσθρ τῆ καὶ γὰρ